

tigt at tage Hensyn til en saadan tilfældig Størrelse som Folketallet, for derefter at gjøre Fordeling. Det er vistnok, at man bør holde sig hertil, skjøndt jeg paa ingen Maade kan give Medhold til de Herrer, som have talt mod Folkfordelingen, anvendt saaledes som her i Lovforslaget. Man vil ikke derved kunne sige, den eller den Kjøbstad skal væsenligt komme til at lide derunder, thi det er ikke sagt, saavidt jeg har forstaaet det, at Skatten skulde deles mellem de forffjellige Kjøbstæder efter Folkemængden. (En Stemme: jo i § 9.) Der er kun, sagt mod Slutningen, hvilke Beskatnings-Gjenstande der skulde være paa Kjøbstæderne. (Flere Stemmer: i Begyndelsen af § 9.)

Formanden: § 9 begynder saaledes: Kjøbstædernes Bidrag deles indbyrdes mellem dem efter deres Folkemængde.

Scherning Ja, nu seer jeg det, jeg beder om Forladelse, og jeg takker de Herrer, som have gjort mig opmærksom paa min Feiltagelse. Det kan ikke skee tidligt nok. I ethvert Tilfælde bliver man imidlertid ikke fri for Fordeling efter Folketallet, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem, som talte først, vilde bevare samme Modbydelighed for denne Fordeling, som han før udtalte, og holde sig til det, han saa skarpt fremhævede, at man maatte søge at ramme Beskatnings-Gjenstandene, hvor de fandtes. Thi saa havde jeg faaet en Forarbejder til det Værk, som jeg er gaaet løs paa, nemlig at søge at skaffe det Indgang her i Salen, at vi bør forlade den hele Betragtningssmaade, som har gjort sig gjældende ved Udvæjningen af disse Skatter, og derimod lade alle disse Skatter tilligemed andre Afgifter, som vi ikke troe opkræves med Lethed og Ligelighed, eller paa en beqvem Maade komme ind, være udenfor Betragtningen, og erstatte de Tab, som den Kongelige Kasses Indtægt derved vilde lide, ved en heel ny Beskatning, ordnet efter et ganske andet Princip, der saaledes, som den ærede første Taler (Nothe) antydede, kom til at ramme Gjenstande for Beskatningen der, hvor de ere efter et Forholdstalt, som til enhver Tid med passende Mellemrum let kan lade sig rette.

Finantsministeren: Jeg befinder mig ibetydelig Forlegenhed, ligeoverfor den Dis-

cusstion, som har fundet Sted. Det glæder mig derfor, at jeg i sin Tid ikke stemte for en første Behandling, førend Sagen havde været behandlet i Comiteen. Paa den ene Side forekomme nemlig de Bemærkninger, som idag ere gjorte, mig for Størstedelen altfor specielle til at det skulde være muligt med noget Udbytte at drøfte dem paa Sagens nærværende Standpunkt. Paa den anden Side forekomme disse Bemærkninger mig derimod at være i den Grad almindelige og svævende, at jeg maa tilstaae, at jeg ikke indseer, hvad de have at gjøre med nærværende Sag. Jeg maa bede de Herrer fastholde det simple, practiske, tørre — om man vil — kjedsommelige Standpunkt, hvorpaa denne Lov befinder sig, og som jeg troer er angivet i Motivernes Begyndelse. Der er ikke fra Regjeringens Side foreslaaet nogen Skattereform. Regjeringen har ikke udtalt nogen Dom om hele det nærværende Skatte-system; har ikke foresat sig og vil ikke denne Gang foresætte sig, at foretage nogen gennemgribende Forandring i det Bestaaende. Hvad der er Marsag til, at Regjeringen er fremkommen med dette Lovforslag, som visse ligt har kostet overordentlig Anstrængelse, det er simpelt hen den, at Regjeringen var nødt dertil, naar Regjeringen vilde fremme — som den burde — en anden Sag, som i høi Grad har ligget hele Landet paa Hjertet; det er Spørgsmaalet om Udvæjningen af Forffjellen imellem det privilegerede og upriviligerede Hartkorn. Og det er ikke først i den senere Tid, at dette Spørgsmaal har faaet sin Betydning; det er allerede for flere Aar tilbage blevet fremsat i Stænderne, som meente, at det fortjente en særdeles Opmærksomhed. Det er af Regjeringen og Stænderne behandlet med megen Omhu. Sagen har dernæst fra flere forffjellige Sider i Landet vundet levende Amerkjendelse, og man har, navnlig i den jydffe Stænderforsamling meget indstændigt anmodet Regjeringen om, at fremme dette Lovudkast saameget som muligt. Den nærværende Skatteregulering staaer i nøieste Forbindelse med Hartkorns Egalisering, saa noie, at det for det første er umuligt for Thinget at vedtage dette Skattelov-Udkast, inden det andet er vedtaget; og dernæst troer jeg neppe, at Regjeringen vil finde sig foranlediget